

Юрій ЩЕРБАК

НЮ

За графічними образами Олександра Маліса

*Не принижувати себе до чужого розуміння.
Те, що зрозуміле, більшість не цінує;
те шанує, чого не розуміє.*

Бальтасар ГРАСІАН

*Ты всегда мечтала, что, сгорая,
Догорим мы вместе — ты и я...*

Александр БЛОК

Жанр *ню* — найцікавіший, а головне — найглибший «автопортрет» мистецької сутності художника. Це його сприйняття фемінної суті й його внутрішнє — на доступній його духу глибині — ставлення до Неї.

Й тут вже нічого не сховаєш. Це — Дзеркало, котре не обманює.

Жанр *ню* — це фактично саме серце образотворчого мистецтва європейського спрямування.

Тому що Жінка — це і є найглибший «предмет» мистецтва як такого.

(Якщо Філософія — це квінтесенція Розуміння, то Мистецтво — квінтесенція Творення.)

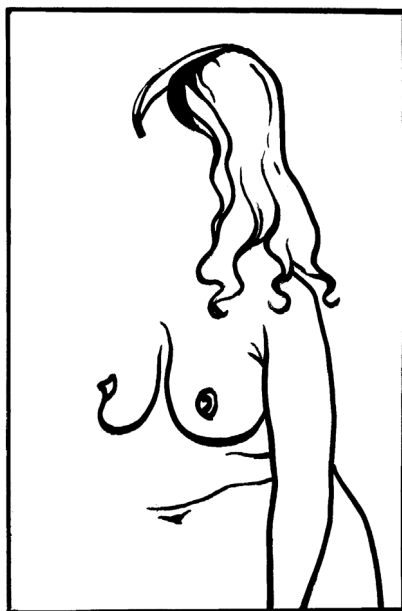
Жінка — це «втілення» Тіла («інкарнація»).

Кожний мистець вийшов, як і всі ми, з Її тіла — й крізь нього ж шукає «зворотний» вихід глибше, глибше, глибше — на «Той» бік, де вже не народжуються «для того, щоб вмерти».

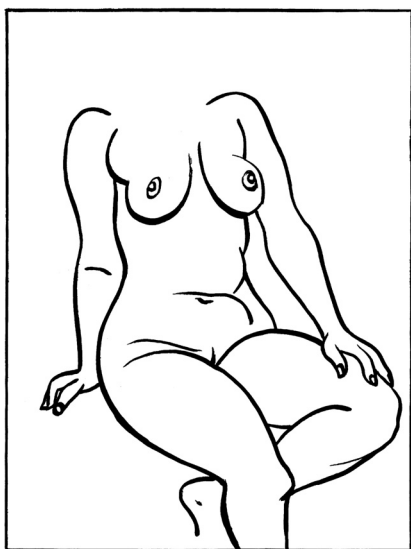
Розглянемо малюнки (*Олександр Маліс*. Ню. 2009. Папір, туш, пензель).

Як їх краще сприймати? Уяви: ти виходиш своїм кістяком (скелетом) із власної плоті і «вламуєшся» в Її Абрис (Лінію).

Зверни увагу: у цій серії образів немає ніякої «збаби». Є еротизм, але стриманої й «твердої» природи: ти не «плавився», не «розчиняєшся», а саме — «вламуєшся» — якщо твоєї маскулітної суті на це вистачає — в Її Лінію.

Мал. 1-2. Ню-вертикаль-профіль ("борт")

Мал. 3-4. Ню-вертикаль-фронталь

Ти — не «танеш», ти береш твердо: Її образ — «дзеркало» твого ставлення до Неї.

Ще раз: от уяви собі: спочатку ти «зливаєшся» з власним кістяком (скелетом) — а потім «вламаєшся» кістяком в Лінію («Абрис») Феміни — й у тебе є вибір: або вмерти в ній — бо з неї ти народився — або вбити її в собі — а інакше вб'є тебе вона — «Дама з Косою». Ти зрозумієш це трохи пізніше — коли «докладніше» «зрозумієш» *Себе*.

Перейдемо до графічної специфіки й конкретики.

Все дуже просто. Вивіреність. Вже давно невимушена впевненість руки. Спокійна надлишковість розкішної креативності. Майже так, «як у всіх», але ж «секрет» — у цьому «майже».

Розглянемо. *Мал. 1–2*. «Порожні» місця Її тіла — зверни на це увагу — дозволяють тобі «пірнути» за «борт». Тобто, рухаючись поглядом Лінією, твоя увага пульсує між «тим, що є» і «тим, чого немає». Зверни увагу на «перса-очі» й «волосся-змії» — це тут ключові елементи. Відмінності між *мал. 1* і *мал. 2* дозволяють, «пульсуючи» між ними, гостріше й гостріше «пірнати» за «борт» — в Її море.

Мал. 3–4. Тепер Нью «розгорнута» (розвернена) прямо на тебе. Повторюється мотив «перса-очі». Біле (*мал. 3*) і чорне (*мал. 4*) тло дозволяє, «пульсуючи» поглядом між одним та іншим, гостріше й гостріше входить у суть відмінності між *лінією* та *площиною* («плямою»)… Це не в Неї «немає голови», а — в тебе, якщо все сказане тут залишається для тебе «китайською грамотою».

Мал. 5–6. Горизонталь — найпотужніша позиція фемінної сили, тому що це позиція Народження, котре й є цієї сили найглибшою сутністю.

Зверни увагу — це досконало виявлено у *мал. 5–6*, як Її сила «звернена на себе», тобто «не виходить з берегів».

Якщо маскулінна сила — це «мета» й «стріла», то фемінна — «скеля» й «кішка» (гора Кішка у Криму — блискучий природний символ «синтезу» «скелі» й «кішки», «твердості-в-м'якоті»).

Зверни увагу на з'яву — на додачу до «перса-очі» й «волосся-змії» — нового елемента: «вагінальний капкан»: якщо у Нью-«білої» це має форму «м'якої принади», то у Нью-«чорної» голова «відкидається» («як хвіст у ящірки»), а елемент «змія» закономірно мігрує до Її основної Пастки.

